

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 9. An & quando licitum est divorcium, seu separatio conjugum, quoad
torum duntaxat & habitationem, manente vinculo conjugal?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

Christus dedit suo Vicario omnem potestatem, quæ bono Ecclesiæ & saluti animarum expediret.

Nec obstat illud Christi, *Quod Deus conjunxit, homo non separet.* Math. 19. quia hæc verba spectant Matrimonium consummatum, quo solo conjuges sunt una caro, ut docet Alex. III. c. ex publico. Unde Matrimonium est quidem insolubile, sed ab ipsis contrahentibus, & potestate merè humanâ, qualis non est hæc potestas Papæ, qui non dissolvit illud ut homæ, sed ut Vicarius Christi, & ejus dispensator: quippe cum Matrimonium ratum sit duntaxat signum unionis Christi cum Ecclesia per charitatem, quæ in multis justis dissolvitur, non debet esse ita insolubile sicut consummatum, quod est signum unionis Christi cum Ecclesia per carnis assumptionem, quæ nunquam dissolvetur, c. debitum de Bigam.

Q. 9. *An ē quando licitum est divortium, seu separatio conjugum, quoad torum duntaxat ē habitationem, manente vinculo conjugali?*

Resp. Ob varias causas licet fieri potest, ex Trident. sess. 24. can. 8. & ex jure Canonico, Tit. de divortiis.

1. Quidem licet fit in perpetuum ob alterius conjugis fornicationem, per quam intelligitur non solum adulterium, sed etiam omnis illicitus concubitus cum alio supposito, ut incestus, sodomia, bestialitas; his enim criminibus

nibus frangitur fides conjugalis, ex Matth. 5.
& c. 5. & 8. de divort. imo vir tenetur divortium facere, nisi uxor resipiscat, ex Prov. 8. Qui tenet adulteram stultus est & impius. & ex c. 3. de adulter. nam alioqui fieret particeps ejus peccatorum, tegumentum ei præbendo: & ne peccato ejus consentire videatur, dum correctionem debitam non apponit, ait S. Thom. Aliud est de uxore, nisi ipsa certò sciat virum adulterum ex divortio emendandum; quia uxor cum non sit Superior, non tenetur illum punire, nec censetur ejus adulterio connivere.

Porrò est æquale jus divortii in utroque conjuge ob adulterium: nam quoad torum, fidem ac debitum conjugale pares sunt vir & uxor, ex 1. Cor. 7. & nemo tenetur debitum promissum præstare ei, qui pactum primus violavit.

Divortium tamen non est licitum in his casibus. 1. Si adulterium condonatum sit etiam tacite, exercendo actum conjugalem, postquam cognitum est: nam ex c. si illic. 23. q. 4. injuria condonata non potest postea puniri. 2. Si vir ipse uxorem prostituerit, ex c. 6. de eo qui cognovit, Sc. aut si fornicandi causam deridit, v. g. denegando ei injustè debitum; nam par non est, ut qui causam criminis injustè debet, ex eo commodum percipiat. 3. Si adulterium non fuit culpabile, ut si uxor bona fide alteri nupserit, putans virum suum esse mortuum; nam privatio debiti est poena, ideoque supponit culpam. 4. Si uterque coniux ad

ulterium patravit, c. 4. & 5. de divort. ita ut pars quæ post compartis adulterium fornicata est, teneatur ad hanc redire, eique debitum reddere, cùm Matrimonii jus in utroque lèsum consistat, & Spuria delicta mutuâ compensatione tollantur, c. 6. de adulter.

Not. Coniux innocens paret privatâ auctoritate se separare quoad torum, modò ei constet de alterius adulterio; cùm debitum negari possit sine scandalo, & jus negandi habeat. At separatio quoad habitationem (quod est propriè divortium) cùm sit publica, requirit auctoritatem Judicis Ecclesiastici, ex c. 3. & 6. de divort. alioqui scandalum & perturbatione oriatur. Posset tamen auctoritate privatâ fieri ad tempus ob grave periculum animæ vel corporis imminens, quod aliter declinari nequeat. Parti autem ob adulterium dismissæ non licet ingredi Religionem, vel suscipere sacros Ordines sine consensu partis innocentis, quæ habet semper jus revocandi alteram.

2. Licitum est divortium supra dictum ob compartis heresim supervenientem, c. 6. de divort. vel ob scèvitiam vel ob alia crimina, ex quibus imminet animæ corporisve periculum: nam Matrimonium non tollit Jus naturale vivendi proprium periculum animæ & corporis. Non tamen licitum est ob alia crimina, quæ neutrum periculum secum afferunt, c. 2. de divort. Porro post sententiam divortii non perpetui, sed ad tempus, v.g. donec nocens tare

mores emendârit, innocens non potest mutare statum per Professionem Religiosam, vel sacrum Ordinem suscipere: quia nocens faltem emendatus potest auctoritate Judicis repetere coniugem. tñò cessante periculo omni & coniuge emendato, uxor ad virum redire deber, nam cessante necessitate illud quoque cefset, quod pro necessitate factum est. c. Ordinationes 9. q. I.

3. Fieri potest ex mutuo consensu, studiovitæ perfectioris in Religione, ex Matth. 19. *Omnis qui reliquerit domum... aut uxorem propter nomen meum, centuplum accipiet,* Ec. Quòd si unus post consummatum Matrimonium Religionem ingredi velit, debet & compars ingredi, c. 4. de convers. conjugat. nisi in sæculo manens castitatem voveat, nec sit de incontinentia suspecta, c. 8. eod. Tit. ut autem vir facros Ordines suscipiat, sufficit si uxor castitatem in sæculo voveat, c. 5. eod. Tit.

Q. 10. *An Polygamia seu pluralitas uxorum simultanea est licita?*

Resp. Est illicita & irrita post Evangelium promulgatum. Prob. 1. ex Luc. 16. *Omnis qui dimittit uxorem suam, & alteram ducit, mœchatur.* Ergo à fortiori mœchatur, qui priore retentâ alteram adiungit. & Matth. 19. *Qui fecit hominem ab initio, masculum & fœminam fecit eos.* (unicum cum unica coniungens) propter hoc dimittet homo Patrem & Matrem, & adhærebit uxori suæ, & erunt duo in carne una, Ec. Ubi Christus licentiam antiquis Patriarchis